

Câu chuyện và bài thơ “Ngồi ở Lính Già Và Chết Đêm Qua”

Tác Giả: Trän Trung Đäo

Thứ Hai, 24 Tháng 1 Năm 2011 09:15

Anh đã đi bao nhiêu nghìn dặm ... Đón nôi đây chết chết âm thầm (Thơ Trän Trung Đäo)

Sáng nay tôi nhận được email từ thân hữu và đồng nghiệp. Tất cả đều kèm theo bài thơ tôi viết gần 20 năm trước, bài thơ “Ngồi ở Lính Già Và Chết Đêm Qua” và một mẩu tin Đänh Mạnh sä Nguyễn Mạnh Thông. Là một trong những người quan tâm đến sự khỏe đẹp của đất nước và nhận được tin công bố một ngày từ một người bạn ở DC, anh Bùi Mạnh Hùng, tôi biết đó là tin không đúng. Đänh Tá Nguyễn Mạnh Thông còn sống và đang phục hồi sức khỏe.

Internet như một vũ khí di động nhanh chóng. Một cây diêm như có khả năng tạo thành cơn bão lửa. Giờ phút này, người ngồi viết sức khỏe của Đänh Tá Nguyễn Mạnh Thông đang có những dấu hiệu quan trọng, những cùng lúc người khác lại räng räng näc mắt như đến những ngày chiến đấu däng quyän đất nước. Giờ phút này, người thân hữu của ông đang vui mừng vì sáng nay khi vào thăm, thấy đất nước đã như ra mình, những đồng nghiệp cũng có những bận rộn đã một thời chia tay công khai lang thang, tình chén cháo lòng với ông ở Hoàng Liên Sơn đang đối mặt những vùng California xa xôi trong những mùa chua xót vì nghĩ rằng sự vắng mặt không còn có ngày gặp lại nhau.

Tôi không biết ai là người đầu tiên gửi bài thơ ra kèm theo tin không đúng những chắc chắn với đó đã gửi ra với một tấm lòng chân thành. Bài thơ thay cho tiếng than của sự phận người loài, thay cho lời phân biệt tình người, thay cho những giọt nước mắt từ những đôi mắt tình người đã khô, những người đi tìm đất nước lính Việt Nam Công Hòa và đi theo bóng tối gian.

Hoàn cảnh của đất nước và của người lính già trong bài thơ rất giống nhau. Cả hai cựu tù nhân Công Sơn đều ở San Jose và cả hai đều không có thân nhân trong giờ phút quá cơn một bàn tay ôm các con, một người an ủi của người và cũ dù vì một lý do nào đó phải chia tay nhau. Điều khác nhau trong câu chuyện của hai người lính là Đänh Tá Nguyễn Mạnh Thông còn sống những người lính già kia đã chết, chết thät, chết cô đơn trong một chiều mát trên freeway 101 San Jose.

Câu chuyện về bài thơ “Người lính Già Và Chợt Đêm Qua”

Tác Giả: Trần Trung Đ&o
Thứ Hai, 24 Tháng 1 Năm 2011 09:15

Tôi không nhớ chính xác ngày tháng nhưng khoảng cuối năm 1993. Một buổi chiều, bên tôi, lúc đó đang sinh hoạt trong Tổng Hội Sinh Viên Bắc California gặp thăm. Cậu ta kể tôi nghe một câu chuyện cảm động về a x&y ra ở San Jose. Một anh HO bắt xe cán chốt khi vô tình tìm cách băng qua freeway 101. Anh đến Mỹ chưa bao lâu và tiếng xa lạ ở Mỹ khiến anh qu&c ở Việt Nam. Cậu nh& sát đ& xác anh vào nhà khám nghiệm và sau đó tìm cách thông báo thân nhân. Anh không có thân nhân. Anh sang Mỹ một mình theo đường HO. Vài ngày quen cậu a anh đến nhà xác xin đ& nh&n về chôn cất. Tất cả đều buồn vì không ai có đ& th& m quy&n trả c& h&. Gần một tháng sau, về cậu a anh từ Việt Nam ký giấy y&y quy&n cho một người bạn của anh ở San Jose. Xác cậu a người lính già đó cuối cùng cũng được đem ra và an táng.

Mỗi ngày trên n& c Mỹ này có hàng trăm người bắt xe cán chốt. Chẳng riêng trong năm 2009, gần 34 ngàn người chốt có liên hệ đến tại nạn xe h&i. Anh ra đi như một chiếc lá rơi, rồi về vàng như anh đã đến. Xác anh nằm chờ về như một con sóc nh& chốt bên đ&ng. Không ai động lòng. Không ai tiếc thương. Nhưng với tôi, anh là hình ảnh của dân tộc Việt Nam, một dân tộc cô đơn và chịu đ&ng, một dân tộc có nhu&u cách chốt h&n cách sống. Tôi khóc cho anh bởi vì sẽ không ai khóc cho người Việt ngoài người Việt và cũng sẽ không ai cứu vớt dân tộc Việt Nam ngoài chính dân tộc Việt Nam. Và tôi tin sẽ sống sẽ nảy mầm từ nỗi đau thương, cũng như hy vọng sẽ lên trên cùng thương kh& mà dân tộc chúng ta đã và đang phải trải qua.

Đây là bài thơ :

NGƯỜI LÍNH GIÀ VÀ A CHỢT ĐÊM QUA

*Người lính già Việt Nam
Về a một chiều đêm qua
Trên đường phố San Jose buổi chiều
Anh đã đi bao nhiêu nghìn dặm
Đến nơi đây chốt chốt âm thầm
Không một phát súng chào
Không có một người thân
Không ai nói về anh một lời tiễn biệt.*

*Người lính già Việt Nam
Như con thú hoang lạc loài*

Câu chuyện n v bài thơ “Ng i Lính Già V a Ch t Đêm Qua”

Tác Giả: Tr n Trung Đ o
Thứ Hai, 24 Tháng 1 Năm 2011 09:15

Trên freeway nh n nh p
M t t ng rên th ng th t ch y trong m a
M t chi c lá cu n đi theo c n gió cu i mùa
M t t ng n c rã r i trong đêm v ng.

V anh đâu?
Sao không v đây vu t m t
Con anh đâu?
Sao không đ n v n khăn tang
Anh ra đi nh anh đ n
R t v i vàng
Ch ng còn ai trên đ i đ khóc.

Nhân lo i vãn minh có nh u cách s ng
Nh ng đ ng bào tôi có nh ng ki u ch t r t l đ i
Ng i v mang thai
Ôm l y ch ng cùng nh y xu ng b n kh i
Đ kh i ph i r i vào tay gi c Thái
Cho sống b n Đông nghìn năm còn ru mãi
M t bài ca chung th y v ng v Nam
Đ m i s m chi u khi th y tri u dâng
T qu c s đ c b i thêm
B ng máu anh th t ch .

Có nh ng bà m n a đêm th c đ y
Đi bán máu mình mua g o nuôi con
Đ ng v ch a t i đ u thôn
Bà g c ch t không k p nhìn m t con l n cu i
Đ a con út cũng ch t đ n trong c n đói
M ng còn thì thào hai t ng “M i !”
Nh ng gi t máu t i đã gi t ch t hai ng i
S đ ng l i trong nghìn trang l ch s
Cho n c sông H ng bao gi cũng đ
Nh màu máu M Vi t Nam.

Đêm qua thêm m t đ a con
V a m i ch t trên đ ng ph San Jose nh n nh p
Anh không ch t H Lào, Bình Long, C a Vi t

Câu chuyện và bài thơ “Ngồi ở Lính Già Vợ Chồng Đêm Qua”

Tên: Trần Trung Đạo

Thị trấn Hải, 24 Tháng 1 Năm 2011 09:15

Anh không chết ở Hàm Tân, Suối Máu, Hoàng
Liên Sơn

Chỉ cần đây đất trời thêm buồn

Trên mặt bia anh thêm một dòng chữ M.

Một người Việt Nam sinh năm tháng kia

Và chết cũng năm nay

Đêm nay bên kia biển trời xa xôi

Quê hương anh vẫn còn chìm trong lửa đỏ.

Tôi gọi anh đôi dòng thơ

Trái tim của một thanh em nhỏ

Cũng là loài người như anh

Chúng ta, hai chiếc lá chung cành

Bay phấp phấp trên cơn bão tố

Ngồi đi anh bình yên nơi chín suối

Đau đớn ngậm ngùi em sẽ viết thay anh.